

hul, din Transilvania, traduce în limba română „Noul testament“, în care cuvintele mai rare se află esplicate pe marginea paginelor, tipărit la Alba-Julia în an. 1648.

Pe la 1640-1645 (Sinodul din Iași) Domnii : *Vasile Lupu* al Moldovei și *Matheiū Bassarab* al Munteniei introduc limba română în biserică, fundând și scole române și decretând ca limba slavonă, ce pe furișu se faceuse officială, să se depărteze cu totul din biserică și scolă și cea română să remâne officială. 1) Aci vedem pentru prima óră figurând limba română în scole. 2) În urma impulsului dat în mod oficial de către acești principií pentru limba română, vedem ivindu-se scriitori nu de puțină importanță ; astfel vom cita pe Logofétul *Eustratie*, care scrie „istoria Moldovei“ dela 1632 până la 1646. Luř iř urm z  fiul său *Simeon Das-calul* și nepotul său *Misail călugărul*. Dela Logof tul *Eustratie* mai avem „S pte taine“ și „Pravile imp r te ci“ tipărite la Ia i, an. 1645-46. — Toți acești trei ins , în ceea ce

1) V. A. Urechia, Istoria Rom nilor, 1867, pag. 107 și 113.

2) În Transilvania se restabilise în biserică limba română cu un secul mai nainte ca în Moldova și Muntenia adecă pe la an 1550.